

[Christophersen]

brud på forliget. Jeg synes, den klarhed, vi herved har fået tilvejebragt – og jeg takker især arbejdsministeren, mens hr. Arne Melchior har været, skal vi sige lidt langsommere til at erkende det – vil jeg sige tak for. Det er af stor parlamentarisk betydning, for så forholder det sig jo ganske, som hr. Ninn-Hansen sagde: så er der altså ikke etableret nogen barriere.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Så går vi til talerrækken. Hr. Kurt Hansen.

Kurt Hansen (VS):

Det var da interessant at høre det borgerlige hundeslagsmål, hvor de store borgerlige partier skulle smække ud efter regeringens sikkerhedsnet. Jeg kommer til at tænke på, at de borgerlige har moret sig, når vi har diskuteret med SF, men det her var unægtelig noget morsommere.

Med denne redegørelse opfylder den socialdemokratiske regering sine løfter til fagtoppen om et OD-udspil her i foråret, et løfte, som er blevet givet forud for de såkaldte centrale overenskomstforhandlinger netop for at sikre, at resultaterne af disse lå klart helt og holdent inden for de rammer, som socialdemokratiet havde udstukket sammen med dets forligspartier.

Man skulle sikre fagtoppens aktive medvirken i en fastholdelse af indkomspolitikken ved overenskomstfornyelsen samt fagtoppens fortsatte medvirken til den socialdemokratiske regerings og dens forligspartiets krisepolitik i øvrigt. Derfor skulle regeringen forpligtes af fagtoppen til at komme med en sådan redegørelse, som det er sket her i dag.

Dertil kommer naturligvis, at redegørelsen indgår som et almindeligt led i den socialdemokratiske ideologiske offensiv på OD-ØD-området sammen med den kampagne, der i øvrigt køres på fuldt tryk både på regionalt og landsplan fra fagbevægelsens og socialdemokratiets side.

Men alt i alt har vi svært ved at betragte denne redegørelse som andet end en ren komedie simpelt hen; det har på ingen måde nogen konsekvenser, det er langt ad vejen tidsspilte. Uden at jeg kan begynde at konkludere på baggrund af det borgerlige hundeslagsmål om, hvordan forligsteksten kan

forstås, vil jeg gøre den vurdering, at det nok varer et stykke tid, før regeringen vil forsøge sig med en overskudsdelingsordning i form af lovforslag, og det skal vi aldeles ikke beklage, tværtimod. Men vi beklager bestemt, at det samme ser ud til at være tilfældet i forbindelse med en rentefradragsreform, som der er stærkt behov for.

Redegørelsen ligger i hele sin kriseforståelse og i sine formaninger om nationalt sammenhold på tværs af klasser og sociale skel helt og aldeles på maven for borgerskabet. Den socialdemokratiske regerings snak om at producere sig ud af krisen og nødvendigheden af flere indtægter til erhvervslivet og øget knokleri på arbejdspladserne dækker over, at OD, overskudsdeling, skal virke som en gulerod for at få lønarbejderne til at skruetempoet i vejret og knokle noget mere, således at virksomhedernes profitter kan blive større. Vi skal producere os ud af krisen ved at skabe bedre økonomiske vilkår for virksomhederne. Det er alt i alt det gennemgående tema på redegørelsens første 3½ side.

Den socialdemokratiske regering mener, at lønarbejderne skal vise yderligere løntilbageholdenhed og være endnu mere solidariske med virksomhederne.

VS mener, at lønarbejderne i alt for stor udstrækning har tålt løntilbageholdenhed og andre former for kriseindgreb, der har spillet ind på reallønnen. Danske lønarbejdere har faktisk ladet sig påtvinge krisepolitikken og løntilbageholdenheden i et langt større omfang, end arbejdere har gjort det i andre lande. Eksempelvis fremgår det af årsberetningen fra Danmarks Nationalbank, at Danmark er det land ud af 10 øvrige lande, som vi samhandler mest med, hvor der er sket de laveste lønstigninger overhovedet. Ser vi på lønstigningerne korrigeret for kursjusteringer, har der i Danmark været en lønstigning på 11,1 pct. fra 3. kvartal 1979 til 3. kvartal 1980.

Heroverfor har der i de ti øvrige lande været en gennemsnitlig stigning af lønningerne ligeledes korrigeret for kursjusteringer på i alt 19,8 pct., og der er ingen af disse ti lande, som vi sammenligner os med i øvrigt, der kommer ned under det, som danske lønarbejdere har måttet tåle i den periode.

At danske arbejdere i større grad end andre landes arbejdere har ladet sig påtvinge krisepolitikken, understreges også af en kvar-